

MOVIMENTO

22
23

„ekranas“⁶⁶

Būna faip — staiga nuskamba, nuaidi plačių plačiausiai koks nors estradinis ansamblis ar orkestras. Originalumu, o kartais tik pretenziomis pafrakia visų dėmesį, „iškuria“ karštus ginčus... O paskui faip pat staiga kažkur dingsla, tarytum į vandenį. Ir vėl nei ginčų.

Šito ansamblio istorija kitokia. Jis pradėjo kurtis senokai — prieš tryliką keturiolika metų. Tik tada niekas apie jį nei rašė, nei daug kalbėjo. Buvo jaunas muzikos mokytojas, buvo keli „žali“ jo mokinukai. Būrin juos subūrė noras groli, koncertuoti. Ir, gal būt, dar slaptas kelinimas irodyli, kad tuo metu Panevėžyje vakaruose ir vakarėliuose grojė ivairūs orkestrėliai, save vadinusieji „džiazais“, toli gražu nėra pilietybę įgijo... Todėl Panevėžio II vidurinės mokyklos muzikos mokytojas Edmundas Karpis su savo mokinį grupe ir sukūrė estradinį ansambli.

Čia — jau istorija. Ir apie visa fai būtų galima nekalbėti, jeigu dabartiniame LTSR pavyzdiniam kolektive — Panevėžio estradiniam „Ekrano“ ansamblį, kuriam vadovauja E. Karpis, negrotų ir Regimantas Pakavičius, ir Vytautas Juchnevičius, nedainuotų Genė Vadanpolailė, Edvardas Korizna. Juk jie karbu su savo mokytoju ir pradėjo

Dabar jie patyrę, geri muzikanai, dainininkai, ansamblio branduolys. Panevėžiečių ansamblis plačiai žinomas, populiarus. Ne vienam festivalyje jis buvo tarp geriausių, porą kartų iš eilės laimėjo didžią „Lietojos gintarą“, su pasisekimu koncertavo Bulgarijoje, Čekoslovakijoje. Per radiją, televiziją skamba „Ekrano“ įgrijimai. Dabar mūsų kompozitoriai noriai patiki ansambliu savo kūrinius. Šiuo metu panevėžiečiai, kūrybingai bendradarbiaudami su senu savo bičiulių kompozitoriumi Benjaminu Gorbulskiu, ruošia jo autorinį koncertą, o vasaropkarbu su autoriumi pradės koncertuoti po Lietuvą. Tokio atsimenimo, kiek atsimenu, dar nebuvo: saviveiklinis kolektivas ir... autorinis vieno populiariausiu mūsų kompozitoriu koncertas.

„Gintautas Steponavičius, sužinojęs, kad jis tapo „Vilniaus bokštų 71“ laurealu, net apstulbo, nepatikėjo iš pradžių. Tačiau žiuri sprendimas buvo kaip tik toks, ir Gintautas tik rankomis skėstelėjo... Paskui pasigirdo balsų: verfas — neverfas, ar ne per anksti, gal nedagojiška (G. Steponavičius tada buvo moksleivis), bet „Ekrano“ ansambio dainininkų sėkmė buvo akivaizdi. Juk „Vilniaus bokštuoose“ įvairiais metais sėkmingai pasirodė ir kiti E. Karpio auklėtiniai: Zofja Prusakova, Sigitas Stankūnas, Edvardas Korizna. Iš kur tas gabus jaunimas! J ansamblį juos alvedė meilė muzikai ir... konkursai. E. Karpis kalba apie tai, kad į kasmetinius afrankos konkursus susirenka vis daugiau jaunimo. Pernai, pavyzdžiu, konkurse dalyvavo daugiau kaip 80 žmonių. Beje, ir S. Stankūnas, ir G. Steponavičius alėjo į ansamblį, gerai pasirodė tuose konkursuose.

Panevėžiečių estradinis ansamblis į pripažinimą kopė lėtai, bet tvirtai, dirbdamas labai kruopščiai, netgi pedantiškai, nesivaikydamas trum-palaikių madų, tarimojo originalumo, visada stengdamasis išlikti tikrai savitu.

G. PINIGIS

„ekranas

66

Būna taip — staiga nuskamba, nuaidi plačių plačiausiai koks nors estradinis ansamblis ar orkestras. Originalumu, o kartais tik pretenzjomis patraukia visų dėmesį, „iškuria“ karštus ginčus... O paskui taip pat staiga kažkur dingsta, tarytum į vandenį. Ir vėl nei ginčų, nei garso.

Šito ansamblio istorija kitokia. Jis pradėjo kurtis senokai — prieš tryliką keturiolika metų. Tik tada niekas apie jį nei rašė, nei daug kalbėjo. Buvo jaunas muzikos mokytojas, buvo keli „žali“ jo mokinukai. Būrin juos subūrė noras groti, koncertuoti. Ir, gal būt, dar slaptas ketinimas įrodyti, kad tuo metu Panevėžyje vakaruose ir vakarėliuose grojė įvairūs orkestrėliai, save vadinusieji „džiazais“, toli gražu nėra ta tikroji estradinė muzika, kuri jau vėliau mūsuose taip išpopuliarėjo, pilietybę įgijo... Todėl Panevėžio II vidurinės mokyklos muzikos mokytojas Edmundas Karpis su savo mokinį grupe ir sukūrė estradinį ansamblį.

Čia — jau istorija. Ir apie visa tai būtų galima nekalbėti, jeigu dabartiniame LTSR pavyzdiniame kolektyve — Panevėžio estradiniame „Ekrano“ ansambluje, kuriam vadovauja E. Karpis, negrotų ir Regimantas Pakavičius, ir Vytautas Juchnevičius, nedainuočią Genė Vadapolailė, Edvardas Korizna. Juk jie kartu su savo mokytoju ir pradėjo nelengvą estradinės muzikos populiarintojų kelią Panevėžyje.

Dabar jie patyrę, geri muzikantai, dainininkai, ansamblio branduolys. Panevėžiečių ansamblis plačiai žinomas, populiarus. Ne vienam festivalyje jis buvo tarp geriausiųjų, porą kartų iš eilės laimėjo didžių „Liepojos gintarą“, su pasisekimu koncertavo Bulgarijoje, Čekoslovakijoje. Per radiją, televiziją skamba „Ekrano“ įgrojimai. Dabar mūsų kompozitoriai noriai patiki ansambliui savo kūrinius. Šiuo metu panevėžiečiai, kūrybingai bendradarbiaudami su senu savo bičiuliui kompozitoriumi Benjaminu Gorbulskiu, ruošia jo autorinį koncertą, o vasaropkarlu su autoriumi pradės koncertuoti po Lietuvą. Tokio atsitikimo, kiek atsimenu, dar nebuvo: saviveiklinis kolektyvas ir... autorinis vieno populiariausiu mūsų kompozitorių koncertas.

...Gintautas Steponavičius, sužinojęs, kad jis tapo „Vilniaus bokštų 71“ laurealu, net apstulbo, nepatikėjo iš pradžių. Tačiau žiuri sprendimas buvo kaip tik toks, ir Gintautas tik rankomis skėstelėjo... Paskui pasigirdo balsų: vertas — nevertas, ar ne per anksti, gal nepedagogiška [G. Steponavičius tada buvo moksleivis], bet „Ekrano“ ansamblio dainininkų sékmė buvo akivaizdi. Juk „Vilniaus bokštuose“ įvairiais metais sėkmingai pasirodė ir kiti E. Karpio auklėtiniai: Zoja Prusakova, Sigitas Stankūnas, Edvardas Korizna. Iš kur tas gabus jaunimas! J ansamblį juos atvedė meilė muzikai ir... konkursai. E. Karpis kalba apie tai, kad j kasmelinis atrankos konkursus susirenka vis daugiau jaunimo. Pernai, pavyzdžiu, konkurse dalyvavo daugiau kaip 80 žmonių. Beje, ir S. Stankūnas, ir G. Steponavičius atėjo į ansamblį, gerai pasirodė tuose konkursuose.

Panevėžiečių estradinis ansamblis į pripažinimą kopė lėtai, bet tvirtai, dirbdamas labai kruopščiai, netgi pedantiškai, nesivaikydamas trum-palaikių madų, tariamojo originalumo, visada stengdamasis išlikti tikrai savitu.

G. PINIGIS